

Congrés Fedac: De corregir en vermell, a avaluar en verd

Dg, 26/03/2017 per Catalunya Religió

(Jordi Llisterra-CR/Lleida) Res ja no serà igual en el món de l'educació. Ni tan sols la manera d'avaluar l'alumne. De corregir-li en vermell tot allò que fa malament perquè n'aprengui, caldrà passar a avaluar en verd el que ell ha après i que li permet corregir l'error. I això no es pot fer al marge de les emocions. Són algunes de les idees de la jornada del Congrés Fedac que aquest dissabte es va fer a Lleida dins de les cinc sessions de l'any congressual [#avuixdemà](#). Un congrés amb quatre eixos -entorn, educació, comunitat, caràcter- que en la sessió a l'Auditori Enric Granados de Lleida s'ha centrat en l'educació.

A més de les dues conferències centrals, la sessió va comptar amb la implicació d'alumnes i mestres de les escoles Fedac, en aquest cas dels dos col·legis de les comarques de Lleida, el de la [capital](#) i el de [Guissona](#). Teatre per explicar com ja no tornaran a ser les classes, o la presentació multimèdia i participativa del congrés i dels reptes que planteja [#avuixdemà](#). I la música dels grups d'alumnes sempre molt present en les escoles Fedac. Un [estil](#) congressual que ja ha marcat totes les sessions d'aquest curs.

Microevolucions

"L'energia no s'ha de posar només en el que transmetem, sinó en l'arquitectura de la transmissió". Així s'explicava **Maria Acaso**, un dels referents en la [innovació](#) educativa a través de les pedagogies invisibles: "No es tracta de canviar una metodologia per una altra, sinó de de crear micrometodologies per a cada necessitat". Cada petita "microevolució" a l'aula pot representar un gran canvi. El que es tracta és que afecti a tot el sistema, des del paper del professor a la decoració i format de les aules: "Perquè les aules han de ser blanques?". Canvis com els que ha explicat que ja s'estan fent a les aules de les escoles Fedac. I canvis que acaben portant a un nou sistema d'avaluació, "en verd" i amb la participació

de l'alumne.

Acaso va remarcar com en l'aprenentatge no s'utilitza només la racionalitat. També s'aprèn amb el cos, amb les emocions o amb l'art. Avui les imatges també eduquen i per això "el pensament crític que ha d'afavorir l'educació, sobretot el pensament crític audiovisual, és bàsic per al segle XXI". Avui les pel·lícules o les series que miren els nens ja no són només un entreteniment i poden influir més que la família, l'escola o la religió. *Art thinking* és un dels mètodes que desenvolupa aquesta idea, integrant l'art, també el contemporani, en qualsevol matèria.

L'alegria i la sorpresa

El protagonisme de les emocions en l'educació va centrar la conferència **David Bueno**, reconegut [divulgador](#) científic i expert en neurociència. Segons Bueno, l'estudi del cervell ha anat confirmant les intuïcions de la pedagogia moderna. Una idea clau de com actua el cervell és que "l'important no és el nombre de neurones, sinó les connexions que s'estableixen entre elles". I com tota la informació que processa el cervell la informació passa pel filtre de les emocions primàries com l'ira, la por, l'aversion, la tristesa, l'alegria o la sorpresa.

Bueno va parlar de dos elements del funcionament del cervell que més ajuden a l'aprenentatge. Una de les singularitats del cervell humà és que les funcions més complexes que realitza són les socials i, per tant, "tot el que s'aprèngui col·lectivament i cooperativament queda més ben implantat". Tot i que això no vol dir abandonar l'aprenentatge individual. Al mateix temps, les emocions més útils per formar-se són l'alegria i la sorpresa, que són les que ajuden a centrar l'atenció i que augmenten la motivació.

D'ensenyar a aprendre

Un dels molts punts comuns de les dues intervencions és que l'educació no s'ha de focalitzar en ensenyar, sinó en aprendre. Per Acaso és com quan ens diem que "no volem malgastar el temps estudiant, perquè el que volem és aprendre". O per Bueno, quan cal que "no ens preguntem què hem d'ensenyar, sinó què, quan i com hem d'aprendre". També van coincidir en que el futur passa per la combinació de diverses metodologies i formes d'aprenentatge. No hi ha receptes màgiques.

La jornada del Congrés a Lleida la va obrir la germana **Montserrat Font**, presidenta del patronat de les escoles de la Dominiques de l'Anunciata del Pare Coll. Coincidint amb el dia de la festa de l'Anunciata, Font va recordar que "el pare Coll ja va donar respostes a les necessitats del segle XIX amb un model educatiu i integral". Ara, "#avuidemà és una prova de la fidelitat al carisma i d'esperit de renovació".

Modest Jou, director general de la Fundació Fedac, va emmarcar el contingut de la sessió. Va apostar de nou per la pedagogia de l'expectativa i de la pregunta perquè "venim d'un sistema on els alumnes havien après que no ens interessaven les seves preguntes, només les seves respostes". Això és el que cal canviar, Una idea que es visualitza en passar "d'un vermell que sanciona i corregeix però que no entrena el cervell" a un "verd d'anar endavant i que subratlla l'encert perquè l'alumne pugui corregir l'error".

La tinent d'alcalde d'Educació de Lleida, **Montserrat Parra**, també ha donat la benvinguda als participants, que dissabte no ho van tenir fàcil per arribar a Lleida

des d'altres punts de Catalunya pel mal temps i la nevada.

El congrés es va [iniciar](#) el setembre a Barcelona, i ja s'ha fet una sessió a [Santa Coloma de Gramanet](#) i a [Girona](#). El mes vinent [continua](#) a Manresa i es tancarà el maig al CaixaFòrum de Barcelona centrant-se en la implicació de les famílies.